ANALITINIAI UŽRAŠAI

Atsitiktiniai sutapimai? – arba ne atsitiktiniai...

Pirmiausia, faktai.

1.

Prieš 22 metus, 1991 metų birželio 24-ąją, Joano masonijos dieną Leningrado laikraštyje „Piko valanda“ Nr. 25 (70) («Час пик») paskutiniajame puslapyje buvo atspausdinta penkių paveiksliukų serija, bendru pavadinimu – „Istorinis piknikas“.

Iš paveiksliukų matyti, kad juose galimai pateikimas kažkieno pranešimas kažkam apie įvykius, kurie vyks Maskvoje ir truks penkias dienas. Praėjus 2 mėnesiams visas pasaulis stebėjo karikatūrinį liberalistinį pučą Maskvoje, kuris vyko 4 dienas – nuo 19-os iki 20-os 1991 metų rugpjūčio dienos, tačiau, kaip vėliau tapo žinoma, realiai pučas vyko 5 dienas – nuo rugpjūčio 18-os iki 22-os. Ir nors iš liberalų pusės aukų buvo nedaug (viso labo trys – ir visiems po mirties buvo suteikti Rusijos Didvyrio vardai), nepaisant to, šių įvykių pasekmės yra jaučiamos ir po dviejų dešimtmečių – Rusijoje ir visame pasaulyje. Praėjus keturiems mėnesiams po šio karikatūrinio liberalistinio pučo žlugo antroji pasaulio valstybė – Tarybų Sąjunga.

2.

Likus dviems savaitėms iki šio „pučo“, t.y., 1991 metų rugpjūčio 5 – tame pačiame laikraštyje „Piko valanda“ Nr. 31 (76) paskutinijame puslapyje buvo išspausdinta dar viena paveiksliukų serija, bendru pavadinimu „Gynybinis piknikas“.

Vėl, kaip ir 1991 m. birželio 24-ąją, 1991 m. rugpjūčio 5-ąją kažkas kažkam paveiksliukais ir tekstu pranešinėjo apie būsimus įvykius, kurie vyks Rusijoje ir truks 13 dienų. Apie tai kas turi įvykti – valstybinis perversmas Maskvoje – visas pasaulis sužinojo tik praėjus dviems metams nuo pranešimo – 1993 m. rudenį. Priešprieša tarp įstatymus leidžiančiosios ir vykdomosios valdžių (RF Aukščiausios Tarybos ir RF prezidento, atitinkamai) prasidėjo 1993 m. rugsėjo 20-ąją ir baigėsi spalio 3-iąją po to, kai Baltieji rūmai (dabar RF Vyriausybės pastatas) buvo apsupti ir sušaudyti iš tankų, pagal pirmojo RF liberalaus prezidento – B. Jelcino nurodymą. Iš viso

valstybinis perversmas truko 13 dienų, tačiau aukų šį kartą iš tų pusės, kas gynė įstatymus leidžiančiąją RF valdžią, buvo kur kas daugiau, negu per 4 karikatūrinio pučo dienas prieš dvejus metus, o apdovanojimus gavo tie Gynybos ministerijos bei Vidaus reikalų ministerijos kareivos, kurie aktyviai dalyvavo RSFSR Aukščiausios Tarybos sušaudyme[1].

3.

Ir nors tragiški tų dienų įvykiai smulkiai aprašyti mistiniame-filosofiniame politiniame detektyve „Paskutinysis gambitas“ (autorius V.V. Pčelovodovas (В.В. Пчеловод)), mes nusprendėme sugrįžti prie jų dar kartą, kadangi ne visi to meto faktai buvo nušviesti, o svarbiausia – dabar atsirado naujų faktų, kuriuos asociatyviniame lygmenyje galima sugretinti su 1991 m. birželio – rugpjūčio faktais, ir tuo pačiu leidžia daryti naujas – labiau apibrėžtas išvadas.

Taip praėjus 22 metams ir vėl – Joano masonijos dieną – 2013 metų birželio 24-ąją naujienų tinklapyje Newsru.com pasirodė šitoks pranešimas:

---

[1] Už tai vien tik Rusijos VRM apdovanojimui pristatė 3,5 tūkstančius žmonių (A. Agafjinas. Отморозки su antpečiais // „Duel“. 1999 lapkričio 2-os nr.). Kai kurių „spalio didvyrių“ pavardes galima surasti apdovanotųjų sąrašuose laikraščio „Rossijskaja gazeta“ 1993 m. spalio 8-os numeryje. Už dalyvavimą sušaudant Baltuosius rūmus visi parašiutininkų-desantininkų 119-ojo pulko karininkai buvo aprūpinti butais (I. Ivanovas, „Anafema“ 238 psl.).
(http://www.uhlib.ru/istorija/1993_rasstrel_belogo_doma/p8.php)

„Nedidelė dievo Ozyrio statula, padaryta Egipte daugmaž 1800 metais prieš mūsų erą, pastatė į aklavietę Mančesterio muziejaus, kur jinai eksponuojama, darbuotojus po to, kai savarankiškai pasisuko 180 laipsnių. Stovinčio stiklinėje vitrinoje senovinio eksponato judėjimas buvo įrašytas stebėjimo kamerų, be to įraše matyti, kad prie statulėlės niekas nesilietė“.[1]

Tai verčia prisiminti dar kai kuriuos 1991 m. įvykius. 1991 metų rugpjūtį laikraštis „Tarybinė Rusija“ («Советская Россия») skiltyje „Interkurjeris“ per dvi dienas pateikė du keistus pranešimus, kurie iš pirmo žvilgsnio niekuo tarpusavyje nesusiję.

Rugpjūčio 13-ąją – „Luksoro šventyklos rekonstrukcija“:

„Egipto vyriausybė patvirtino Luksoro šventyklos komplekso rekonstrukcijos planą. Jau paskirti penki milijonai Egipto svarų pirmajam šio pagrindinio Tėbų statinio remonto etapui, praneša laikraštis „Al-Achram“. Viena iš Luksoro šventyklos įžymybių – 96 kolosalios kolonos. Jas būtina gelbėti pirmoje eilėje. Padengti bareljefais 20-ies metrų kelių apglėbimų storumo akmeniniai stulpai paskutiniu metu veikiami gruntinių vandenų ėmė nukrypti nuo vertikalės. 23-ų iš jų pasvyrimas jau pasiekė grėsmingą mąstelį.“

Реконструкция 13.08.91г
Луксорского храма

Египетское правительство утвердило план реконструкции храмового комплекса в Луксоре. Уже выделено пять миллионов египетских фунтов на первый этап ремонта этого главного сооружения древних Фив, сообщила газета «Аль-Ахрам». Одна из достопримечательностей луксорского храма — 96 колоссальных колонн. Их необходимо спасать в первую очередь. Покрытые барельефами 20-метровые каменные столбы толщиной в несколько обхватов стали в последнее время под воздействием грунтовых вод отклоняться от вертикали. Перекос 23 из них уже приобрел опасные масштабы.

Rugpjūčio 14-ąją – „Savaime judanti statulėlė“:

„Keliaudamas po Indiją Morisas Vudas Sambalpūro miesto antikvariato krautuvėlėje į sigijo bronzinę sėdinčio Budos figūrėlę. Būdamas savo viešbučio numeryje keliautojas netrukus pastebėjo keistą reiškinį. Statulėlė, pastatyta ant stalo lygiai, į tos pačios dienos vakarą pakeisdavo savo padėtį: ji tapdavo pasukta 30 laipsnių laikrodžio rodyklės kryptimi. Nusprendęs, kad aptarnaujančio personalo pokštai, Vudas **keturias dienas i eilės nei eidamas prabuvo numeryje**. Tačiau rezultatas buvo vienas — dienos pabaigoje statulėlė neišvengiamai tapdavo pasukta tuo pačiu kampu, o rytą sugrįždavo į pradinę padėtį. Nustatyti tokio paslaptingo statulėlės „elgesio“ priežasties kol kas nepavyko.“

Самоуправляемая статуэтка 14.08.91г

Путешествуя по Индии, Морис Вуд приобрел в антикварной лавке города Самбалпура бронзовую фигуру сидящего Будды. Находясь в своем гостиничном номере, путешественник вскоре обнаружил странное явление. Статуэтка, поставленная ровно на столе, к вечеру того же дня меняла свое положение: она оказывалась повернутой по ходу часовой стрелки на 30 градусов. Решив, что это проделки прислуги, Вуд четыре дня подряд находился безвыходно в номере. Но результат был один — статуэтка к концу дня неизменно оказывалась повернутой на тот же угол, а утром возвращалась в исходное положение. Причины такого «поведения» таинственной статуэтки пока установить не удалось.

Žinoma, visa tai galima priskirti atsitiktiniams sutapimams, tačiau... ar kartais ne per daug atsitiktinumų?

Vudas keturias dienas neišėjo iš numerio ir stebėjo keistą statulėlę: jis ką – 4 paras iš eilės nemiegojo? Informacija apie šį nereikšmingą įvykį (ar maža užsieniečių keliauja po Indiją) patenka į „Tarybų Rusijos“ skiltį „Interkurjeris“.

Ir lygiai po 4 dienų, tai yra, 1991 metų rugpjūčio 18, pagal scenarijų, pateiktą „Istorinio pikniko“ paveiksliukuose birželio 24 – Joano masonijos dieną, prasideda teatrinis pučas Maskvoje, kurio pasekoje sunaikinama didžioji pasaulio valstybė – TSRS. Ir nors šiame pranešime kalba eina apie Budos statulėlę bei pats veiksmas vyksta Indijoje, tačiau lygiai parą anksčiau prieš šį pranešimą pateikiamas pranešimas apie remontą Luksoro šventyklos komplekse, kuris išsidėstęs senovės Egipto sostinėje – Tėvuose, kur gyveno 11 ierofantų – Pietinio Egipto valdovų (11 ierofantų – Šiaurinio Egipto valdovų gyveno Memfyje – dabartiniame Kaire). Tai yra, senovės Egiptą valdė viso 22 ierofantai (išvertus iš graikų – žinantys ateitį). Apie jų veiklą tam tikrą įsivaizdavimą duoda „Istorinio pikniko“ paveikslėliai, o šios veiklos „nukrypimai“ užfiksuoti ant 23-ų kolonų šventyklos komplekse Luksore.

4.

Ir štai, praėjus 22 metams (vėl Joano masonijos dieną) – pranešimas apie dar vieną „savaime besisukiojančią statulėlę“. Šį kartą kalba eina ne apie bronzinę Budos statulėlę, o apie akmeninę senovės Egipto dievo Ozyrio statulėlę ir keistas nutikimas (kaži kodėl abiem atvejais pastebėti žiniasklaidos) vyksta ne Indijos miesto Sambalapūro viešbutyje – anglų keliautojo Vudo numeryje, – o Anglijos miesto Mančesterio muziejuje. Tačiau, jeigu įdėmiai perskaityti trys pranešimus (du – 1991 m. rugpjūčio ir vieną –

[1] http://newsru.com/world/24jun2013/statue.html.

2013 birželio), o taip pat dar įdėmiau pasižiūrėti Mančesterio muziejaus stebėjimo kamerų video įrašą, tai galima suprasti, kad kalba eina apie kažkam siunčiamą pranešimą visuomenei nežinomos informacijos kodavimo sistemos pagalba.

Ką gi šių pranešimų autoriai nori pranešti į kažką pašvęstiesiems adresatams?

5.

„Daugelis dalykų mums nesuprantami ne todėl, kad mūsų suvokimas per silpnas, o todėl, kad šie dalykai neįeina į mūsų sąvokų ratą“, - Kozma Prutkovas.

Dėl šios savybės, visi tie keisti pranešimai ir žemiau esantys jų komentarai, tiems, į kurių supratimą neįeiną tokios sąvokos, kaip Pilnoji valdymo funkcija (toliau PVF) ir bestruktūrinis valdymas, informaciniai tušti, kadangi informacija įkraunama ne į tuštumą, o į tam tikrą stereotipų sistemą. Jeigu individo pasąmonėje nėra sukurti stereotipai, kirti priimti tokią informaciją, tai jam neegzistuos ir pati informacija. Tačiau į ją būtinai atkreips dėmesį tiktai tie, ką ji tiesiogiai liečia. Ir ne šiaip atkreips dėmesį, bet ir elgsis taip, tarsi būtų gavę direktyvinį adresuotą nurodymą dėl to, kaip veikti toje ar kitoje situacijoje. Lyginant su tokia kodavimo ir informacijos pateikimo sistema atvirose informavimo priemonėse, visos kitos visuomenėje įprastos informacijos apsaugos sistemos, besiremiančios grifais „slapta“, „visiškai slapta“ ir „ypatingos svarbos“ – tiesiog vaikų žaidimas smėlio dėžėje. Todėl CŽV agento-atsimetėlio Snoudeno pasirodymas Maskvos „Šeremetjevo“ aerouoste (šioje informacijos kodavimo sistemoje) kur kas reikšmingesnė informacija, negu visos „paslaptys“, kurias jis su savimi atsivežė į Rusiją. Priedo, vėl atsitiktinis sutapimas? – Snoudenas – vienas iš amerikiečių rašytojo Džozefo Helerio romano „Kabliukas 22“ [1] personažų (žr.: http://lib.ru/INPROZ/HELLER/catch22.txt), iš kurio galima suprasti, kad JAV gyvena valdoma šio „kabliuko“, kurio numeris kažkodėl sutampa su senovės Egipto ierofantų skaičiumi.

O visi komentarai paskirti šiam įvykiui skirtinguose laikraščiuose ir daugybėje tinklapių su pasiūlymais šalies vadovybei (išsiųsti į JAV, kad negadinti santykių su draugais-amerikosais; suteikti vienišiui didvyriui Snoudenui Rusijoje politinį prieglobstį ir nušluostyti nosį amerikosams) – tušti, beprasmis ir niekuo neįpareigojantys plepalai. Kodėl? Todėl, kad tie, ką ši informacija liečia tiesiogiai, jau žino ką jie turi daryti ir daro. Jiems pats Snoudeno pasirodymas Rusijoje 2013 metų birželio 23-iąją, tai yra, prieš pat Joano masonijos dieną, – taipogi informacija – savotiškas bestruktūrinis nurodymas apie tai, ką reikia daryti. O paties pranešimo turinys – tai informacija apie tai, kodėl tai reikia daryti.

6.

Pranešime sakoma, kad dievo Ozyrio statulėlė buvo pagaminta 1800 metų iki naujosios eros, ir dieną pasisuka ji lygiai 180 laipsnių. Įprastai, kai kalbama apie daugelio amžių senumo datas, jos pateikiamos ne arabiškais, o romėniškais skaičiais (pvz.: dievo Ozyrio statulėlė buvo padaryta XVIII amžiuje prieš mūsų erą). Tačiau reikia prisiminti, kad mes turime reikalą su informacijos kodavimo sistema, kurioje bet koks neatitikimas su įprastu informacijos pateikimo būdu vaidina ypatingą vaidmenį – jis verčia skaitytoją atkreipti dėmesį ne tik į turinį, bet ir į informacijos pateikimo formą. Tam, kad suprasti apie ką pateiktame kontekste gali eiti kalba, panagrinėkime antrąjį „Istorinio pikniko“ paveikslėlį, kuriame pavaizduota Nilo delta, kurios neegzistuojanti atšaka keistu pavadinimu „Nilovna“, nukrypusi nuo pagrindinės upės

[1] Helerio romane borto šaulys Snoudenas žuvo – nukraujavo bombonešyje B-25, kai buvo sužeistas vykdant kovinę užduotį.

vagos daugmaž 30 laipsnių. Ir į akis krinta neatitikimas tarp visuotinai priimto ir paveiksliuke naudojamo kampo žymėjimo: užrašas su laipsniais paveiksliuke ne arabiškais, kaip įprasta, o romėniškais skaičiais – „XVIII°“. 1991 metų rugpjūčio 14-os pranešime Budos statulėlė pasisuka 30 laipsnių **pagal laikrodžio rodyklę**, tai yra, **į dešinę**. O 2013 metų birželio 24-osios informacijoje iš Mančesterio muziejaus kalbama apie Ozyrio statulėlės pasisukimą 180 laipsnių, tačiau į kokią pusę pasisuka statulėlė – nepranešama. Jeigu atidžiai žiūrėti video klipukus, tuomet gerai matyti, kad dievo Ozyrio statulėlė pasisuka **prieš laikrodžio rodyklę**, tai yra, **į kairę**.

Štai dabar galima padaryti kai kurias išvadas.

Pranešimai ateina tam tikroje informacijos kodavimo sistemoje iš šaltinio, kuris kažkokiu būdu susijęs su senovės Egipto ierofantais. Jeigu 1991 metų birželį ir rugpjūtį ėjo perspėjimai apie dešiniojo perversmo galimybę Rusijoje – nuo kairiojo pseudosocializmo į dešinįjį liberaliai-buržuazinį kapitalizmą, kurio vienok niekas iš esmės neturi statyti (posūkis į dešinę tik 30 laipsnių), tai praėjus 22 metams, kalba gali eiti apie kairįjį posūkį 180 laipsnių, tačiau šį sykį ne tik Rusijos, bet ir viso pasaulio.

Apie tai, kad buržuazinis liberalizmas su jo nepasotinamu kurvoėdrizmu buvo biblinės koncepcijos kuratorių pasmerktas likviduoti dar XIX amžiaus pradžioje, TSRS VP rašė ir ne kartą savo knygose ir analitiniuose užrašuose.

Marksistinio (minios-„elito“ pseudosocializmo) projekto įgyvendinimas, po 1917 m. spalio perversmo Rusijoje, prasidėjo bandymais sunaikinti šeimos institutą ir lytinių išsigimėlių – pederastų išlaisvinimu nuo baudžiamojo persekiojimo.

J.V. Stalinas, užblokavo marksistinio projekto Rusijoje realizaciją, sunaikindamas trockistų vadovybę ir patį L.D. Bronšteiną (Trockį), ir sugrąžinęs straipsnį dėl baudžiamojo pederastų persekiojimo TSRS-oje. Atėję į valdžią liberalburžujai 1991 metais šį straipsnį iš baudžiamojo TSRS kodekso vėl pašalino.

Po Antrojo pasaulinio karo globaliojo biblinio projekto vadeivos pakeitė buržuazinio liberalizmo likvidacijos planetoje taktiką: pirmiausia jie suteikė galimybę išsivysčiusioms Europos ir Amerikos šalims šiek tiek pakairėti, tai yra, pastatyti kažką panašaus į tarybinį pseudosocializmą, tačiau kokybe (socialinio aprūpinimo prasme) aukščiau, negu TSRS-oje, po ko pradėjo aktyviai stumti globalųjį pidorasingą po visą planetą, tai yra, naikinti šeimos institutą – pagrindą bet kurios (tame tarpe ir buržuazinės) visuomenės. Kaip jiems tai sekasi, kiekvienas gali spręsti iš žiniasklaidos pranešimų ir iš gyvenimo.

Mūsų supratimu, bet kokia melaginga politika – ar tai būtų „dešiniosios“, ar „kairiosios“ pakraipos – pasmerkta patirti tokius „palydinčius efektus“, kurie nuvertins jos pasiekiamus rezultatus net iki tokio lygio, kad toji politika įgis visiškai priešingas sau savybes.

Vidinis TSRS Prediktorius
2013 m. liepos 1-3

Vertė Laurynas Ragelskis
2013 m. rugpjūčio 3